

ÚRSKURÐUR
ÁFRÝJUNARNEFNDAR NEYTENDAMÁLA

MÁL NR. 7/2011

Kæra Bergsteins Ómars Óskarssonar á ákvörðun Neytendastofu [nr. 15/2011](#).

1. Þann 8. september 2011 er tekið fyrir mál áfrýjunarnefndar neytendamála nr. 7/2011: Kæra Bergsteins Ómars Óskarssonar á ákvörðun Neytendastofu nr. 15/2011 frá 13. maí 2011. Í málinu úrskurða Eiríkur Jónsson, Egill Heiðar Gíslason og Eyvindur G. Gunnarsson.
2. Með kæru, dags. 8. júní 2011, hefur kærandi kært til áfrýjunarnefndar neytendamála ákvörðun Neytendastofu nr. 15/2011 frá 13. maí 2011, um að ekki sé ástæða til aðgerða vegna kvörtunar kæranda yfir notkun Bjarna Hilmars Jónssonar á vörumerkinu PACE. Kærandi krefst þess að notkun Bjarna á vörumerkinu verði bönnuð og honum verði, eins og frekast er kostur, meinað að nota vörumerkið PACE.
3. Kæruheimild er í 2. mgr. 4. gr. laga um Neytendastofu og talsmann neytenda nr. 62/2005, sbr. 4. mgr. 4. gr. laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu nr. 57/2005.

MÁLAVEXTIR

4. Með bréfi lögmanns kæranda til Neytendastofu, dags. 27. apríl 2010, var kvartað yfir notkun Bjarna Hilmars Jónssonar á vörumerkinu PACE. Í bréfinu er þess krafist „að Neytendastofa stöðvi nú þegar óréttmætar og villandi upplýsingar kærða um notkun hans á vörumerkinu PACE“ og að Neytendastofa „grípi til aðgerða gegn tilgreindum viðskiptaháttum“.
5. Í bréfinu er því síðan lýst að kærandi sé umboðsaðili PACE International og hafi verið það um nokkurra ára skeið. PACE International sé staðsett í Bandaríkjunum og hafi framleitt vörur til þak- og múrviðgerða á fasteignum allt frá árinu 1958. Allar vörur félagsins séu markaðssettar utan Bandaríkjanna undir vörumerkinu PACE eða PACE International, sem jafnframt sé nafn fyrirtækisins. Kærandi hafi frá árinu 1999 haft leyfi til að dreifa vörum félagsins og hafi honum einum verið leyft að taka út verk og gefa út ábyrgðir vegna verka sem unnin hafi verið með vörum félagsins. Vörur PACE International séu eingöngu seldar til Íslands í samstarfi við kæranda og kærandi noti þessar vörur við múr- og þakviðgerðir hér á landi.
6. Í bréfinu segir síðan að háttsemi Bjarna Hilmar Jónssonar hafi um árabíl valdið kæranda miklum skaða og þolinmæði kæranda sé nú endanlega þrotin. Á síðunni tam.is sé vísað til PACE þakefnis og blygðunarlaust auglýst efni sem kærandi hafi einn rétt til að nota hér á landi. Meðfylgjandi bréfinu séu gögn er staðfesti allt framangreint. Þann 16. mars 2010 hafi Bjarni sent bréf til framleiðanda og í svarbréfi framleiðandans komi skýrt fram að umboðsaðili PACE á Íslandi sé kærandi. Með erindi kæranda voru lögð fram afrit af tölvupóstsamskiptum Bjarna Hilmars

Jónssonar og PACE Products International, útprentun af vefsíðunni tam.is, afrit af auglýsingu í DV og útprentanir af vefsíðunni pace.is.

7. Með bréfi Neytendastofu til Bjarna Hilmars Jónssonar, dags. 14. maí 2010, var Bjarna kynnt framkomið erindi. Tekið var fram að í erindinu væri kvartað yfir auglýsingum Bjarna á PACE þakefni frá PACE International og þess krafist að Neytendastofa stöðvaði notkun hans á vörumerkinu PACE. Í erindinu kæmi ekki fram hvaða ákvæði laga ættu við í málinu en að mati Neytendastofu gætu ákvæði 5. og 15. gr. a laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu nr. 57/2005 komið til álita. Í bréfinu var efni umræddra ákvæða síðan stuttlega rakið og loks tekið fram að Neytendastofa óskaði eftir skýringum eða athugasemdum Bjarna við framangreint.
8. Svar barst með bréfi Bjarna, dags. 23. maí 2010. Þar er fyrst tekið fram að af erindi og gögnum kæranda sé ljóst að hann sé á miklum villigötum og geti engan veginn með haldbærum rökum eða gögnum rökstutt kvörtunina á afgerandi hátt. Þess sé því farið á leit við Neytendastofu að hún vísi kvörtuninni frá hið fyrsta. Í bréfinu eru rök Bjarna og svör við kærinni síðan sett fram í sjö tölulíðum. Bjarni vísar í fyrsta lagi til þess að í kvörtuninni komi fram að háttsemi hans hafi um árabíl valdið kæranda miklum skaða og þolinmæði kæranda sé nú endanlega þrotin. Hið rétta sé að þessu sé slegið fram sem ósannindum og væntanlega til að villa um fyrir Neytendastofu þar sem Bjarni hafi ekki auglýst, boðið eða unnið með vörur frá PACE fyrr en vorið 2010. Engar sönnur séu færðar fram fyrir þessari fulllyrðingu kæranda enda sé enginn fótur fyrir henni. Með þessari staðhæfingu einni og sér sé kæran því marklaus.
9. Bjarni vísar í öðru lagi til þess að samkvæmt upplýsingum frá framleiðanda þakviðgerðarefna frá PACE Products Inc. (paceproducts.com) sé enginn starfandi umboðsaðili á Íslandi né annars staðar á Norðurlöndunum eins og fram komi í svarbréfi við fyrirspurn Bjarna, dags. 16. mars 2010. Í þriðja lagi vísar Bjarni til þess að eftir því sem næst verð komist virðist kærandi kaupa PACE þakviðgerðarefni frá millilið (Topps Products Inc.) í Bandaríkjunum en sá aðili noti netföng af vefsíðunni paceinternational.com, en sú síða áframflytjist á toppsproducts.com. Þess megi geta að Topps Products Inc. sé milliliður fyrir hin ýmsu vörumerki, þ.á m. PACE þakviðgerðarefni og fleiri. Í fjórða lagi vísar Bjarni til þess að í svarbréfi frá paceinternational.com eða Topps Products Inc., sem fylgt hafi kæru, komi skýrt fram að kærandi reki fyrirtæki sem noti PACE vörur frá PACE International eða Topps Products Inc. Í sama svarbréfi komi einnig fram að fyrirtæki kæranda, sem borið hafi nafnið Pace umboðið þegar kvörtunin var samin en heiti nú Pace ehf., muni mögulega áframselja PACE vörurnar. Firmanafnið Pace umboðið sé því afar villandi samkvæmt framlögðum upplýsingum um að enginn starfandi umboðsaðili sé starfandi á Íslandi fyrir PACE vörurnar.
10. Bjarni vísar í fjórða lagi til þess að í kvörtun kæranda sé ranglega fullyrt að á heimasíðu Bjarna, tam.is, sé vísað í PACE þakefni. Hið rétta sé að á heimasíðunni sé vísað í samstarfsaðila, þar á meðal PACE þakviðgerðir (pace.is), en sú síða sé ekki á vegum Bjarna og hann á engan hátt ábyrgur fyrir henni. Eins og sjáist á útprentun frá ISNIC komi Bjarni þar hvergi nærri. Á síðu PACE þakviðgerða, pace.is, sé gefið upp símanúmer sem heldur sé ekki á vegum Bjarna. Í

kvörtun kæranda sé einnig fullyrt að kærandi hafi einn rétt til að nota PACE þakviðgerðarefnin hér á landi en það fái ekki staðist þar sem enginn starfandi umboðsmaður sé fyrir Pace þakviðgerðarefni og Topps Products Inc. stingi upp á að efni fáiast hugsanlega keypt af fyrirtæki kæranda, sem sé þá væntanlega milliliður númer tvö og hugsanlegur samkeppnisaðili. Þar sem PACE þakviðgerðarefnin séu fáanleg frá fjölmörgum milliliðum víðsvegar um heiminn hafi sú leið ekki þótt vænleg og því verið leitað annað. Hvergi á heimasíðu Bjarna sé vísað til PACE þakviðgerðarefna, Topps Products Inc. eða PACE International.

11. Bjarni vísar í sjötta lagi til þess að hann hafi ekki farið út í að auglýsa og markaðssetja þakviðgerðir fyrr en að vel athuguðu máli og eftir að framangreindar upplýsingar frá framleiðanda PACE Products Inc. hafi legið fyrir og fyrirliggjandi almennri fyrirspurn hafi verið svarað af Einkaleyfastofu. Bjarni tekur í sjöunda lagi fram að í ljósi ofsafenginna viðbragða kæranda og rangfærslna í kvörtun hans hafi Bjarni haft símleiðis samband við PACE Products Inc. í Bandaríkjunum. Hafi honum verið tjáð óformlega að kærandi hafi áður verið í viðskiptum við PACE Products Inc. en vegna vanskila hafi slitnað upp úr þeim viðskiptum. Bjarna hafi einnig verið tjáð að auðvelt væri að gerast dreifingaraðili með því að fylla út form á Netinu, sem hann hafi gert. Eftir að hafa fengið upplýsingar frá PACE Products Inc. hafi Bjarni gert örستutta skoðun sem bendi til þess að kærandi hafi stundað einskonar „kennitölufلاك“.
12. Þess megi einnig geta að orðið PACE merki í ensku skref, gönguhraða, gang (um hesta) eða fótaborð. Orðið sé svo almennt að ógrynni fyrirtækja og stofnana víðsvegar um heiminn noti það sem firma- og/eða vöruheiti og því fáiast vart staðist að kærandi hafi einn rétt á að nota það um þjónustu sína á Íslandi. Með tilliti til framangreinds sé kvörtun kæranda tilefnislaus, engin haldbær rök eða gögn hafi verið lögð fram, mikið sé um rangfærslur og öðru lagið. Því sé ekki hægt að draga aðra ályktun en að kærandi leggi kvörtunina fram til þess að geta haft frammi einokunartilburði á Íslandi, sem einskonar „umboðsaðili milliliðs“ í Bandaríkjunum, til þess eins að geta haldið uppi óeðlilega háu verði fyrir þjónustu sína. Bréfi Bjarna fylgdu ýmis fylgigögn
13. Með bréfi Neytendastofu til lögmans kæranda, dags. 8. júlí 2010, var kæranda kynnt framkomið svarbréf Bjarna Hilmars Jónssonar og gefinn kostur á að koma að athugasemdum eða skýringum við það. Svar barst með bréfi lögmans kæranda, dags. 26. júlí 2010, en bréfinu fylgdi annars vegar ákvörðun Einkaleyfastofu 13. janúar 2006 (1/2006) og hins vegar tölvupóstsamskipti kæranda og forstjóra PACE Products International Inc. Í bréfinu segir að ákvörðun Einkaleyfastofu sé lögð fram til að upplýsa málið og leggja áherslu á að kærandi sé búinn að vera að glíma við mál þetta í fimm ár. Tölvupóstsamskiptin séu hins vegar lögð fram til að sýna fram á, svo ekki verði um villst, að kærandi sé umboðsaðili PACE. Erfitt sé að henda reiður á efni andmæla Bjarna enda fjalli hann ekki um efni málsins heldur um ýmislegt sem ekki sé til umfjöllunar. Það sé ámælisverð háttsemi svo vægt sé til orða tekið. Kvörtunarefnið sé skýrt og aðilar eigi að halda sig við það. Lögð hafi verið fram fullnægjandi gögn frá framleiðanda vörunnar um að kærandi sé réttur aðili málsins. Kærandi ítreki gerðar kröfur og leggi málið í úrskurð.
14. Með bréfi Neytendastofu, dags. 6. ágúst 2010, var Bjarna Hilmari Jónssyni kynnt síðastgreint svarbréf kæranda og gefinn kostur á að koma að skýringum eða athugasemdum við það. Svar

barst með tölvubréfi, dags. 19. ágúst 2010. Þar tekur Bjarni fram að hann sjái ekki að kærandi hafi nokkuð mál í höndunum né að nokkuð nýtt hafi komið fram í síðustu svörum hans. Umrædd ákvörðun Einkaleyfstofu sé og hafi verið Bjarna kunn, þar sem hún hafi legið fyrir á Netinu síðan þá. Þar sé eingöngu fjallað um vörumerki PACE International og því eigi hún ekki við í þessu tilfelli þar sem það vörumerki hafi aldrei verið notað eða auglýst. Bjarni tekur fram að hann telji að kærandi hafi dæmt sjálfan sig með því að láta fylgja bréfi sínu tölvupóstsamskipti þar sem hann noti nánar tiltekinn talsmáta. Í svari PACE International segi: „[I]t is impossible that he is purchasing Pace formulas from the U.S. or elsewhere“. Staðreyndin sé hins vegar önnur og Bjarni hafi aðgang að talsvert stórum lager af PACE vörum.

15. Bjarni vilji benda á að hvergi í svörum kæranda sé gerð athugasemd eða svarað fyrir það að PACE International og PACE Products séu ekki sama fyrirtækið. Frá því að kvörtun kæranda hafi komið fram og eftir að Bjarni sendi svör sín við henni hafi aðstæður talsvert breyst þar sem nýr aðili, byggingarfélagið Reisir, bjóði nú sömu þjónustu og Bjarni og fyrirtæki kæranda. Væntanlega séu þetta nýir aðilar sem séu í fullum rétti til að bjóða sömu þjónustu nema að þetta sé enn eitt úspil kæranda í skrautlegu kennitölufлакki. Bjarni vilji að lokum leggja þunga áherslu á að fyrri svör hans standi, engu verði breytt og engu sleppt af þeim. Á stama tíma vilji hann benda á að engin haldbær rök fyrir grundvallaratriðum í kærinni hafi borist eftir að hann hafi lagt fyrri svör sín fram þar sem hann hafi hrakið margt í kærinni.
16. Með bréfum til lögmanns kæranda og Bjarna Hilmars Jónssonar, dags. 20. ágúst 2010, tilkynnti Neytendastofa að gagnaöflun í málinu væri lokið og málið yrði tekið til ákvörðunar stofnunarinnar. Með bréfinu fylgdi og listi yfir gögn málsins.

ÁKVÖRDUN NEYTENDASTOFU

17. Hinn 13. maí 2011 tók Neytendastofa hina kærðu ákvörðun nr. 15/2011, þar sem komist var að þeirri niðurstöðu að ekki væri ástæða til aðgerða í málinu. Í niðurstöðukafla ákvörðunarinnar er fyrst gert grein fyrir meginsjónarmiðum aðila og síðan vikið að efni 5. og 15. gr. a laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu nr. 57/2005, sem séu þau ákvæði sem að mati Neytendastofu komi til álita í málinu.
18. Í ákvörðuninni segir síðan að í kvörtun kæranda sé vísað til óréttmætra og villandi upplýsinga sem fram komi á vefsíðunni tam.is. Rétt sé að taka fram að umræddar upplýsingar hafi verið að finna á vefsíðunni pace.is, sbr. fylgigögn kvörtunarinnar. Hins vegar hafi óskráð myndmerki, „PACE þakviðgerðir“, verið birt á vefsíðunni tam.is og í prentauglýsingum. Bjarni Hilmar Jónsson sé hins vegar ekki rétt hafi lénsins pace.is og Neytendastofa fái ekki séð að hann tengist þeirri starfsemi utan þess að auglýsa vefsíðuna sem samstarfsaðila. Rétt hafi lénsins pace.is sé Sólborg, líknarfélag. Með vísan til framangreinds sé Bjarni ekki réttur aðili máls vegna þeirra upplýsinga sem fram komi á vefsíðunni pace.is.
19. Í ákvörðuninni segir síðan að réttur til vörumerkis geti stofnast annars vegar fyrir skráningu og hins vegar fyrir notkun. Meginreglan sé sú að eigandi merkis öðlast einkarétt til nafnsins og öðrum sé þar með óheimilt að nota það eða annað nafn sem líkist því svo mikið að ruglingshætta skapist.

Ákvæði 15. gr. a laga nr. 57/2005 sé einkum ætlað að vernda auðkenni gegn því að keppinautur noti annað auðkenni sem líkist því mikið. Samkvæmt skráningum Einkaleyfastofu sé kærandi ekki skráður fyrir vörumerkinu PACE eða PACE International. Með vísan til þess hafi kærandi ekki rétt til vörumerkisins og sé því ekki réttur aðili vegna ágreinings um notkun á vörumerkinu PACE. Kærandi njóti því ekki verndar 15. gr. a laga nr. 57/2005 hvað varði vörumerkið PACE.

20. Í ákvörðuninni segir næst að svo virðist sem PACE International hafi skipað kæranda sem umboðsmann PACE hér á landi, sbr. tölvupóst forstjóra PACE International. Með slíkum samningum hafi framleiðandi tiltekinnar vöru ákveðið að veita umboðsmanni sínum tiltekna vernd, t.d. með því að skuldbinda sig til að skipta ekki við aðra á sama markaðssvæði. En slíkt virðist vera tilfellið í þessu máli. Slíkir samningar hafi eðli málsins samkvæmt einungis réttaráhrif milli framleiðanda og umboðsmanns. Einkasölusamningur milli PACE International og kæranda komi því ekki í veg fyrir að Bjarni verði sér úti um PACE vörur og selji í samkeppni við kæranda enda séu samningar um skiptingu markaða sem komi í veg fyrir samkeppni á skjön við IV. kafla samkeppnislaga nr. 44/2005. Að mati Neytendastofu sé ekki ástæða til aðgerða af hálfu stofnunarinnar í málinu. Ákvörðunarorðin kveða svo á um að ekki sé ástæða til aðgerða í málinu.

RÖKSTUÐNINGUR KÆRANDA OG ATHUGASEMDIR ANNARRA

21. Í kæru, dags. 8. júní 2011, er fyrst tekið fram að notkun Bjarna Hilmar Jónssonar á vörumerkinu PACE í smáauglýsingum DV, á vefsíðunni tam.is og á vefsíðunni pace.is sé óumdeild, og um það vísað til meðfylgjandi skjala. Þá er tekið fram að kærandi hafi verið eini umboðsaðili PACE Products International Inc. í um 15 ár og um það vísað til meðfylgjandi skjals. Síðan segir að til viðbótar við málsatvik eins og þau séu rakin í hini kærðu akvörðun sé rétt að benda á nýtt bréf, dags. 24. maí 2011, sem meðfylgjandi sé kærinni.
22. Kærandi tekur fram að í bréfinu staðfesti John S. Fry, forstjóri PACE Products International eftirfarandi sjö atriði: 1) PACE Products International sé eini eigandi PACE vörumerkisins að því er líti að notkun þess varðandi þakefni á Íslandi. 2) PACE Products International hafi heimilað kæranda að vera eini notandi vörumerkisins á Íslandi og hann hafi verið eini innflytjandi PACE vara í yfir tíu ár. 3) Enginn annar notandi hafi samskonar leyfi né hafi haft samskonar leyfi. 4) Samkvæmt samkomulagi PACE Products International við kæranda hafi kærandi óskorað leyfi til að verja umrætt vörumerki gegn notkun annarra á Íslandi og enn fremur sé það á ábyrgð kæranda að verja vörumerkið gegn slíkri ólögumatri notkun. 5) Bjarni Hilmar Jónsson hafi ekki keypt PACE vörur af PACE Products International, heldur sé kærandi eini innflytjandi slíkra vara. 6) Útilokað sé að Bjarni hafi getið orðið sér út um PACE vörur með öðrum hætti. 7) Bæði PACE Products International og kærandi hafi kostað miklu til að verja hið góða PACE vörumerki og geti ekki liðið að svikinn smyglvarningur sé seldur undir fölsku flaggi PACE þakefna, né geti íslenskir neytendur sætt sig við slíka tilhögun mála.
23. Í kæru segir síðan að PACE Products International Inc. hafi veitt kæranda tvenns konar umboð, annars vegar einkaleyfi á PACE vörumerkinu á Íslandi og hins vegar umboð til að verja vörumerkið fyrir hvers kyns óréttmætri notkun. Hvoru tveggja komi skýrt fram í gögnum málsins.

Bjarna væri í lófa lagið að sannreyna að hann hefði í sínum umráðum lager PACE þakefna sem hann hefði komist yfir með lögmætum hætti. Hann gæti sýnt lagerinn og framvísað kvittunum. Á meðan slíkt hafi ekki verið gert beri að taka yfirlýsingar PACE Products International trúanlegar, en forstjóri þess fyrirtækis segi útilokað að Bjarni hafi með tilhlýðilegum hætti orðið sér úti um PACE vörur. Líkur séu á að Bjarni sé að gefa neytendum rangar eða villandi upplýsingar. En jafnvel þótt ekki sé um rangar eða villandi upplýsingar til neytenda að ræða sé ljóst að Bjarni noti vörumerki sem kærandi eigi tilkall til samkvæmt samningi við erlendan réttihafa. Kröfu kæranda til stuðnings er loks vísað til laga nr. 57/2005, einkum 5. gr., 8. gr. og 15. gr.

24. Með bréfi, dags. 14. júní 2011, óskaði áfrýjunarnefnd neytendamála eftir afstöðu Neytendastofu til kærunnar. Neytendastofa svaraði með greinargerð, dags. 27. júní 2011, þar sem þess er krafist að hin kærða ákvörðun verði staðfest með vísan til forsendna hennar. Þar segir að í hinni kærðu ákvörðun komi fram að samningur milli PACE og kæranda sé einkaréttarlegur samningur sem hafi eðli málsins samkvæmt einungis réttaráhrif milli sammingsaðila. Slíkur samningur komi ekki í veg fyrir að annar aðili útvegi sér umræddar PACE vörur og selji. Þá vilji Neytendastofa benda á að á Íslandi sé innflutningur vöru frjáls og samningur milli PACE og kæranda geti ekki heft það frelsi. Þá hafi kærandi ekki sýnt fram á óréttmæta viðskiptahætti í málinu og Neytendastofa hafni því að framangreind háttsemi geti talist ólögmæt samkvæmt ákvæðum laga nr. 57/2005. Hvað varði meinta notkun Bjarna Hilmars Jónssonar á vörumerkinu PACE komi fram í hinni kærðu ákvörðun að kærandi sé ekki skráður fyrir vörumerkinu PACE eða PACE International. Ekki sé að sjá samkvæmt gögnum málsins að PACE hafi veitt kæranda umboð til að gæta hagsmuna sinna varðandi notkun annarra á vörumerkinu PACE.
25. Neytendastofa vísar einnig til þess að í yfirlýsingu forstjóra PACE vegna málsins, dags. 24. maí 2011, komi fram í sjöunda lið að vörur þær sem um ræði sé svikinn smyglvarningur (e. bogus contraband), sem seldur sé undir fölsku flaggi PACE þakefna. Neytendastofa hafi engar upplýsingar frá kæranda um að slíkt sé tilfellið og vísi til þess að engar slíkar upplýsingar hafi komið fram við meðferð málsins. Þá segi einnig í fjórða lið yfirlýsingarinnar að PACE hafi samkvæmt samkomulagi óskorað leyfi til að verja vörumerki PACE gegn notkun annarra á Íslandi. Neytendastofa bendi á að umrætt samkomulag liggi ekki fyrir í málinu og kærandi hafi ekki um það getið í málsmeðferð stofnunarinnar. Að öðru leyti vísi Neytendastofa til hinnar kærðu ákvörðunar og þeirra gagna sem ákvörðunin sé byggð á.
26. Með bréfi áfrýjunarnefndar neytendamála, dags. 28. júní 2011, var lögmanni kæranda send greinargerð Neytendastofu og óskað eftir afstöðu kæranda til hennar. Svar barst með bréfi lögmannsins, dags. 12. júlí 2011. Þar kemur fram að kærandi vísi til bréfs forstjóra PACE International en efni þess sé staðfesting á öllu sem kærandi hafi haldið fram í málinu. Þá komi skýrt fram í bréfinu að kærandi hafi óskorað leyfi til að verja vörumerki PACE. Kærandi ítreki gerðar kröfur. Með bréfi áfrýjunarnefndar neytendamála, dags. 20. júlí 2011, voru Bjarna Hilmari Jónssyni send fyrirbyggjandi gögn á kærustigi og óskað eftir afstöðu hans til kærunnar. Engar athugasemdir bárust frá kæranda innan hins tilgreinda frests.

NIÐURSTAÐA

27. Í máli þessu er deilt um þá ákvörðun Neytendastofu að ekki sé ástæða til aðgerða vegna kvörtunar kæranda yfir notkun Bjarna Hilmars Jónssonar á vörumerkinu PACE. Í umræddri kvörtun til Neytendastofu krafðist kærandi þess að Neytendastofa stöðvaði nú þegar „óréttmætar og villandi upplýsingar kærða um notkun hans á vörumerkinu PACE“ og gripi til aðgerða gegn tilgreindum viðskiptaháttum. Hér á áfrýjunarstigi er krafa kæranda þess efnis að notkun Bjarna á vörumerkinu verði úrskurðuð ólögmat og að Bjarna verði, eins og frekast sé kostur, meinað að nota vörumerkið. Kröfu sinni til stuðnings vísar kærandi til 5. gr., 8. gr. og 15. gr. a laga um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu nr. 57/2005.
28. Í 15. gr. a laga nr. 57/2005 er mælt fyrir um að óheimilt sé að nota í atvinnustarfsemi firmanafn, verslunarmerki eða því um líkt, sem sá hefur ekki rétt til er notar, eða reka atvinnu undir nafni sem gefur villandi upplýsingar um eignarrétt eða ábyrgð atvinnurekanda. Enn fremur sé sérhverjum bannað að nota auðkenni, sem hann á tilkall til, á þann hátt að leitt geti til þess að villst verði á því og öðru einkenni sem annað fyrirtæki notar með fullum rétti. Í 5. og 8. gr. laganna er mælt fyrir um bann við óréttmætum viðskiptaháttum, sem síðan eru nánar tilgreindir í III.-V. kafla laganna.
29. Kvörtun kæranda til Neytendastofu yfir notkun Bjarna á vörumerkinu PACE var studd útprentun af vefsíðunni tam.is, afriti af auglýsingu í DV og útprentunum af vefsíðunni pace.is. Vörumerkin PACE og Pace INTERNATIONAL eru skráð hjá Einkaleyfastofu, sbr. skráningu nr. 459/2006 og 460/2006. Skráður eigandi þeirra er Pace Products International, Inc., og flest fylgigögn kvörtunar kæranda, sem snerta óskráð myndmerki með textanum „PACE ÞAKVIÐGERÐIR“, eru útprentanir af vefsíðu sem ekki verður séð að Bjarni standi að. Með vísan til þessa og að öðru leyti til fyrirbyggjandi gagna telur áfrýjunarnefnd neytendamála ekki tilefni til að hrófla við því mati Neytendastofu að ekki liggi fyrir notkun vörumerkis af hálfu Bjarna sem fari í bága við vernd kæranda samkvæmt 15. gr. a laga nr. 57/2005.
30. Í kvörtun kæranda til Neytendastofu og síðan hér á áfrýjunarstigi vísar kærandi mjög til þess að hann njóti samningsbundins einkaréttar hér á landi og í kærðu er meðal annars tekið fram að leggja verði til grundvallar að útilokað sé að Bjarni hafi orðið sér úti um PACE vörur með lögmatum hætti. Að mati áfrýjunarnefndar neytendamála verða fyrirbyggjandi gögn ekki talin bera með sér að fyrir liggi óréttmætir viðskiptahættir í skilningi laga nr. 57/2005 af hálfu Bjarna Hilmar Jónssonar. Því er ekki tilefni til að hrófla við niðurstöðu Neytendastofu um að ekki sé ástæða til aðgerða í málinu.
31. Samkvæmt öllu framansögðu ber að staðfesta hina kærðu ákvörðun.

ÚRSKURÐARORÐ:

Hin kærða ákvörðun er staðfest.

Úrskurður nr. 13/2011

Eiríkur Jónsson

Egill Heiðar Gíslason

Eyvindur G. Gunnarsson